

Abans de tornar a Barcelona, la Secció va assistir a l'acte de la dedicació d'una plaça a Ramon Amigó, homenatge de l'Ajuntament de Reus a un dels seus fills il·lustres. Les Jornades van ser plenament profitoses per als visitants i els visitats.

Joaquim MALLAFRÈ
Universitat Rovira i Virgili

Aina Moll, doctora *honoris causa* per la Universitat Oberta de Catalunya (8 de maig de 2012). — El passat 8 de maig de 2012 tingué lloc a la seu central de la UOC l'acte d'investidura com a doctora *honoris causa* de la que fou primera directora general de política lingüística de la Generalitat de Catalunya i que és encara un referent de les polítiques que han acompanyat la recuperació de la llengua a Catalunya i a les Illes Balears: Aina Moll i Marquès (Ciutadella, 1930). L'alta distinció fou lliurada per la rectora de la universitat, la Dra. Imma Tubella i la preceptiva *laudatio* anà a càrrec d'Isidor Marí, actual president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans. Acompanyaven la rectora el Sr. Josep Vilarasau, president del consell de la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya, i el Dr. Llorenç Valverde, vicerector i secretari general de la universitat. Entre els assistents a l'acte s'hi comptaren personalitats del món polític, acadèmic i cultural, com el MH Sr. Jordi Pujol, el MH Sr. Joan Rigol i l'Il·lustre Sr. Salvador Giner, president de l'IEC. El professor Joan Pujolar, dels Estudis d'Arts i Humanitats de la UOC, exercí de padrí acadèmic de la guardonada.

En el seu parlament, Isidor Marí va fer un repàs biogràfic de la guardonada, caracteritzat per les seves múltiples aportacions a l'estudi, l'ensenyament i l'extensió de l'ús de la llengua catalana. Marí va ressaltar, com a característica específica de la vida d'Aina Moll, la seva decidida i continuada «disponibilitat, tenacitat i coratge» per a servir el país, la seva cultura i la seva llengua.

Aina Moll s'inicià de ben jove en la recerca lingüística, ja en els anys de batxillerat, quan obtingué el premi «Marian Aguiló» de l'IEC per un treball sobre el vocabulari de Joaquim Ruyra realitzat amb la seva germana Francesca. Aquell mateix any ja participà, de la mà del seu pare Francesc de Borja Moll, en la realització d'una enquesta dialectològica al Principat per a l'*Atlas lingüístico de la Pensínsula Ibérica*. El 1953 es llicencià en Filologia Romànica i amplià estudis a les Universitats de la Sorbona, Estrasburg i Zuric. Després de col·laborar alguns anys com a professora ajudant a la Universitat de Barcelona, s'afegí amb dedicació plena als treballs del *Diccionari Català-Valencià-Balear*, l'anomenat «Alcover-Moll», i les tasques de l'Editorial Moll, on dirigí les col·leccions literàries «Les Illes d'Or», «Raixa» i «La Balanguera». Durant els anys 60 obtingué la càtedra de francès de l'Institut de Batxillerat Joan Alcover, amb la qual cosa es reorientà professionalment de la recerca a la docència. D'aquesta època, són especialment coneguts els manuals d'aprenentatge de llengua francesa de tots els nivells que publicà, que tingueren una gran difusió. I també hi inicià ja des del 1960 la seva tasca de mestra de català, primer de forma extraoficial i semiclandestina, conjuntament amb les activitats culturals que donarien lloc a la fundació d'Obra Cultural Balear.

Els canvis polítics dels anys 70 la dugueren a participar cada cop més intensament en accions mobilitzadores. Ingressà al Grup Català de Sociolingüística el 1975, des d'on s'involucrà també activament en el Congrés de Cultura Catalana. Posà en marxa a Mallorca la «Campanya per la cooficialitat» i participà activament en l'organització de la manifestació per l'autonomia de 29 d'octubre de 1979 a Palma. Fou membre de la comissió redactora de l'avantprojecte d'estatut de les Illes Balears i el maig de 1980 fou nomenada Directora General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya, cosa que la convertia en la primera responsable de polítiques lingüístiques en la història de l'Estat. Fou durant el seu mandat que se sentaren les bases de la política lingüística del Principat de Catalunya amb la Llei de Normalització Lingüística de 1983 i les conegudes cam-

panyes de «La Norma» d'explicació pública de la llei. Aina Moll deixà el càrrec el 1988 i el 1989 li era atorgada la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya. Aquest mateix any fou nomenada Coordinadora General de la Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears, regida per una comissió amb participació del Govern Balear, els Consells Insulars, el Ministeri d'Educació, ajuntaments i entitats. D'aquesta manera, contribuïa decididament a assentar les bases de la política lingüística a les Illes, la qual ha seguit impulsant mercès a les seves qualitats diplomàtiques i a la seva capacitat de sensibilització pedagògica.

Aina Moll s'incorporà a la Secció Filològica de l'IEC el 1993 i fou públicament homenatjada pel govern balear el 1997 en el marc de la primera edició dels Premis Ramon Llull. La Secció Filològica també li reté homenatge el 2010 recollint tota la seva obra i biografia al portal <http://taller.iec.cat/filologica/Moll.asp>.

En el seu parlament, la ja Dra. Moll aprofità l'ocasió per fer una sentida semblança biogràfica de l'il·lustre lingüista, dialectòleg i lexicògraf Antoni Maria Alcover, l'iniciador del projecte de *Diccionari Català-Valencià-Balear* que seria continuat pel seu pare i per ella mateixa en la seva joventut. Com passa sovint amb molts de projectes, que evolucionen i tenen implicacions imprevisibles, el diccionari *Alcover-Moll* va acabar marcant no només la seva vida i la de la seva família, sinó també indirectament la relació que les generacions futures construiríem amb la nostra llengua i la nostra tradició cultural.

Joan PUJOLAR
Universitat Oberta de Catalunya

«L'amor per la paraula viva. Trobada iberoromànica de poesia» (Facultat de Filologia de la Universitat de Barcelona, 14 de maig de 2012). — El 14 de maig de 2012 se celebrà a la Facultat de Filologia de la Universitat de Barcelona «L'amor per la paraula viva. Trobada iberoromànica de poesia», un encontre organitzat pels professors José Enrique Gargallo Gil i Joan Fontana i Tous, del Departament de Filologia Romànica de la UB, i que s'emmarcava dins del projecte d'investigació *ParemioRom* (*Paremiologia romànica: refranys meteorològics i territori*) (FFI2011-24032). L'acte, els detalls del qual es poden consultar al web <http://stel.ub.edu/paremio-rom/>, fou patrocinat per la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, la Facultat de Filologia de la UB, el Departament de Filologia Romànica —amb la contribució afegida d'Estudis Gallecs i Portuguesos i la Secció de Filologia Francesa i Filologia Romànica— i el Departament de Filologia Hispànica. L'aula Capella acollí aquesta trobada, que tingué com a elements aglutinadors l'espai lingüístic iberoromànic i la temàtica poètica: el temps, tant en el vessant cronològic com meteorològic, i la terra, això és, l'entorn vital. Després de la inauguració, a càrrec del professor José Enrique Gargallo i de les autoritats acadèmiques, l'acte s'estructurà en dos blocs. En el primer, els poetes convidats —Pau Sanchis, que escriu en català; Alfonso Alegre Heitzmann, de l'àmbit castellà; Olalla Cociña, representant del gallec; i Márcio Catunda, del domini portuguès brasiler— reflexionaren individualment, a partir del comentari d'una de les seves poesies, sobre el propi procés creatiu i la tria d'unes determinades paraules que es vinculen al seu univers estètic. En el segon bloc, que adoptà la forma de taula rodona, els quatre poetes dialogaren sobre el lema de la trobada, «l'amor per la paraula», i esmicolaren diferents reflexions entorn del paper de la poesia a la societat i dels trets distintius d'un llenguatge sovint al·lusi i elusiu que bull a l'entranya del poema.

Antonio TORRES TORRES
Universitat de Barcelona